

Az a kötelezettség, amelynek értelmében – semmisség terhe mellett – a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó számlák kizárólag egy adott nyelven állíthatók ki, sérti az uniós jogot

A felek számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az ilyen számlákat valamely másik, általuk ismert nyelven szövegezhessék meg, amely az előírt nyelvhez hasonlóan hitelesnek minősül

Ezen ügy tárgya a New Valmar, Belgium holland nyelvű régiójában letelepedett társaság, és a Global Pharmacies Partner Health (GPPH), Olaszországban letelepedett társaság között, kifizetetlen számlákkal kapcsolatban létrejött jogvita. A GPPH e számlák semmisségére hivatkozott azzal az indokkal, hogy azok sértik az – álláspontja szerint a belga közrend alá tartozó – nyelvi szabályokat. A flamand szabályozás értelmében ugyanis a szóban forgó régióban letelepedett vállalkozásoknak holland nyelven kell megszövegezniük a törvény által előírt iratokat és dokumentumokat. Márpedig e számlákon valamennyi szabvány-információt és az általános feltételeket is olasz, nem pedig holland nyelven tüntették fel. Az eljárás során a New Valmar a GPPH rendelkezésére bocsátotta a számlák holland fordítását. Az ügyben eljáró belga bíróság pontosítja, hogy a vitatott számlák mindazonáltal feltétlenül semmisek és továbbra is azok maradnak.

A New Valmar nem vitatja, hogy a számlák nem tartják tiszteletben a nyelvi szabályozást. Ugyanakkor többek között arra hivatkozik, hogy e szabályozás ellentétes az uniós joggal, különösen az áruk szabad mozgására vonatkozó szabályokkal. A rechtbank van koophandel te Gent (genti kereskedelmi bíróság, Belgium) ilyen körülmények között terjesztett kérdést a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra.

A mai napon kihirdetett ítéletében a Bíróság megállapítja, hogy a szóban forgó nyelvi szabályozás ténylegesen az áruk Európai Unión belüli szabad mozgásának korlátozását valósítja meg.

E szabályozás azzal, hogy az érintett gazdasági szereplőket megfosztja annak lehetőségétől, hogy szabadon válasszanak egy valamennyiük által ismert nyelvet számláik megszövegezéséhez, és e tekintetben olyan nyelvet ír elő a számukra, amely nem szükségszerűen felel meg annak a nyelvnek, amelynek szerződéses viszonyaikban való használatáról megállapodtak, növelheti a számlák vitatásának és nemfizetésének kockázatát. E számlák címzettjeit ugyanis arra indíthatja, hogy a számlák fizetését ellenezve arra hivatkozzanak, hogy nem értik – ténylegesen vagy állítólagosan – azok tartalmát.

Megfordítva: valamely, nem holland nyelven szövegezett számla címzettjét az ilyen számla szembeötlő feltétlen semmissége arra indíthatja, hogy annak érvényességét ezen egyetlen okból vitassa, még akkor is, ha e számlát olyan másik nyelven állították ki, amelyet egyébként ért. Az ilyen semmisség továbbá a számla kibocsátója számára jelentős hátrányok forrása lehet, mint amilyen például a késedelmi kamatoktól való elesés.

Azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy az ilyen szabályozás igazolható-e egy vagy több jogszerű céllal, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy e szabályozás egyrészt ténylegesen lehetővé teszi a holland nyelv hivatalos dokumentumok, például számlák fordítása során történő szokásos használatának a fenntartását, másrészt alkalmas e dokumentumok illetékes nemzeti hatóságok által történő ellenőrzésének a megkönnyítésére.

Ugyanakkor e szabályozásnak ahhoz, hogy az uniós jog által támasztott követelményeknek megfeleljen, e célokkal arányosnak kell lennie.

Márpedig a jelen esetben egy olyan tagállami szabályozás, amely nem kizárólag e tagállam hivatalos nyelvének használatát tenné kötelezővé a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó számlák szövegezése tekintetében, hanem ezen túlmenően lehetővé tenné e számlák hiteles változatának egy, az érintett felek által ismert nyelven történő megszüvegezését is, kevésbé korlátozná az áruk szabad mozgását, mint a szóban forgó szabályozás, és megfelelően biztosítaná ugyanazon célok elérését.

A Bíróság úgy ítéli meg tehát, az ügy tárgyát képező szabályozás túlmegy azon, ami az általa követett célok eléréséhez szükséges, és e szabályozás nem arányos.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499